

ՀԱՄԱԿԱՐԳՈՒՄ
ՆԱԿԱՐԳՈՒՄ ԳՐԳՐԱՐՆ

ԳՅԴ ԵՎ ԵՊ

«Ազգ եւ ժառանգություն»
Համահայկական
երիտասարդական
գիտաժողով

Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետություն
Ստեփանակերտ
սեպտեմբեր 26-30, 2006թ.

ՀՀ մշակույթի եւ երիտասարդության հարցերի նախարարություն
ԼՂՀ կրթության, մշակույթի եւ սպորտի նախարարություն
ՀՀ «Երիտասարդական միջոցառումների կազմակերպման
կենտրոն» ՊՈԱԿ
ԼՂՀ մշակույթի եւ երիտասարդության պալատ

«Ազգ եւ ժառանգություն»
համահայկական
երիտասարդական
գիտաժողով

Սեպտեմբեր 26-30 2006 թ.
Ստեփանակերտ

Գիտաժողովը նվիրվում է Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետության
հռչակման 15-ամյակին

Խմբագրական խորհուրդ

Ս. Խանյան -բանասիրական գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր,
գիտության վաստակավոր գործիչ

Վ. Բալայան- պատմական գիտությունների թեկնածու, դոցենտ

Ա. Մխիթարյան – հոգեբանական գիտությունների թեկնածու, պրոֆեսոր

Շ. Ասրյան- տնտեսագիտության ամբիոնի դասախոս

Լ. Բեգլարյան- տնտեսագիտության ամբիոնի դասախոս

Գրքում զետեղված են սեպտեմբերի 26-30-ը տեղի ունեցած
Համահայկական երիտասարդական գիտաժողովի զեկուցումները

կրակի գյուտից մինչև Այնշտեյն ու Չրանտ Մաթեոսյան, մինչև արցախյան ժենգալով հաց, մինչև ատոմային ռումբն ու մինչև... սերը:

«Կապարե դար» եւ «Անխուսափելի կյանք» դրվագներում հնչում է զարթոնքի ու նորոգման պատգամը: Քանզի «Չողը պինդ է, եւ երկինքը՝ ամուր: Եվ կյանքը՝ անխուսափելի»: Այսինքն պատռ է ապրել, շտկել ընթացքը օրերի, քաղաքականացված, «կապարե դարի» դաժան ու կոպիտ օրենքներով խճողված աշխարհը լցնել բանաստեղծական գեղեցկությամբ: Այլապես

«Ամեն երգող ինքն իր վրա է լաց լինում: Իսկ ինչ բառերով էլ ասվում է՝ չի ասվում, աղավաղվում է: Եվ դեռ ոչինչ չի ասվել աշխարհում»:

Լուսինե Գասպարյան

«Գյուրջյան» կիրառական արվեստի ինստիտուտ

Հյուսվածքագործությունը Սյունիք-Արցախի տարազում

Մեր լեռնաշխարհի աշխարհագրական դիրքին, կլիմայական պայմաններին, մեր ժողովրդի տնտեսական վիճակի և մեր ճաշակին համապատասխան ձևավորվել է մեր տարազը: Այն հանդիսացել է մեր ազգի ինքնապահպանման ազդակներից մեկը: Տարազը ևս հայ ժողովրդի ստեղծագործական մոտեցումն է իր տոհմային ճաշակին և դարավոր ավանդույթներին:

Տարազը, անցնելով պատմական զարգացման երկար ուղի, բաժանվեց տարբեր ազգագրական տարազախմբերի՝ Բարձր Հայքի, Տուրուբերանի, Վասպուրականի, Տրապիզոնի, Արարատյան Հովտի, Գողթնի, Աղձնիքի, Փոքր Հայքի Սյունիք-Արցախի, Կիլիկիայի, որոնք իրարից տարբերվում են ձևվածքներով, հյուսվածքերենի տեսակներով, գույներով, նախշազարդերով, գլխի հարդարանքով, արդուզարդով, կոշիկներով: Տարազի զարգացման պատմության ուսումնասիրությունը թույլ է տալիս ասել, որ ձևվածքների նշակման ժամանակ հաշվի էր առնվում նաև տարիքային և սեռային գործոնը: Սյունիքն ու Արցախը իրար մոտ գտնվելով ունեցել են տարազի նույն արտաքին տեսքը, դրա համար էլ կոչվում է հենց Սյունիք-արցախյան տարազ:

Հյուսվածքագործությունը վաղեմի ժամանակներից հայկական տարազում իր ուրույն տեղն ուներ: Հայտնի է, որ գոյություն ունեին հյուսման ենթաձևերի և հյուսվածքը զարդարելու հատուկ ոճեր ու

հատուկ նախշածներ, որոնցում, իրավամբ խտացված են ազգային մշակութային էլեմենտներն ու սիմվոլիկան:

Հայկական հյուսվածքեղենը հիմնականում մետաքսից, բրդից, բամբակից ստացված թելերից էր, որն, անշուշտ կապված է տեղական հումքի հետ:

Հայտնի է, որ XX դարասկզբին գործվածքեղենի արտադրության բնագավառում առանձնահատուկ տեղ ուներ Շուշին: Շուշիում արտադրված մետաքսն ու մետաքսաթելն արտահանվում էին աշխարհի տարբեր երկրներ, այդ թվում Ֆրանսիա: Շուշեցի մանածագործները տիրապետում էին ոչ միայն միագույն, այլ գծանախշերով, ծաղկանախշերով, բազմագույն կտորներ պատրաստելու տեխնիկային: Հարդուքը ևս մետաքսի արտադրության կարևոր կենտրոն էր: Արցախում հյուսվածքագործության բնագավառում աչքի էր ընկնում շուղագործությունը /շյուղեր-ռուս. ɑɑսսы, իսկ Արցախում ծաղեր/, հելուճագործությունը /հելուճ- ռուս. ɑրюɑек, իսկ Արցախում դասնաղ/: Շյուղերով, ինչպես նաև հելուճով գործում էին տարազի բաղկացուցիչ մաս կազմող գուլպաներ, գլխաշորեր, երեսնոցներ, ժանյակներ, որոնցով զարդարում էին գոգնոցներ, ինչպես նաև բարձի երեսներ, սիւռոցներ, վարագույրներ, լամպը ծածկելու հատուկ ժանյակներ, որոնցով զարդարում էին իրենց համեստ ինտերերը:

Հյուսվածքագործության բնագավառում Սյունիք-արցախյան տարազում առանձնանում է գուլպագործությունը: Սյունեցի կամ արցախցի կնոջ հիմնական զբաղմունքներից մեկն էլ գուլպա գործելն էր: Հետաքրքիր է այն փաստը, որ գուլպա գործում էին և կանայք, և տղամարդիկ: Ցայսօր էլ Արցախում տարածված են գուլպա գործելու տարբեր ձևեր: Գործում են հիմնականում շյուղերով, որոնք պատրաստվում են տարբեր տեսակի մետաղներից, ոսկրից, փայտից և այլն: Շյուղերն ընտրվում են թելին համապատասխան: Ջարդանախշերով գուլպան արցախյան տարազում անվանում էին բաղանբութա գուլպա:

Գուլպագործության մեջ տարածված էին տարբեր նախշեր, շեթան, չաթալ, չախմախ, ծտեր, օխտըպատի, իրեչպատի:

Պետք է ասել, որ նախշերի և գույների ընտրությունն փոփոխության է ենթարկվել ժամանակի ընթացքում, իսկ կանաչ, կարմիր, մուգ կապույտ, օխրավուն ու սև գույները պահպանվել են առայսօր: Արցախում գուլպան գործում են ծայրից՝ քթից և հիմնականում հինգ շղերով: Ոտքին համապատասխան օղեր էին հավաքում և դրանք գույզ-գույզ բաժանում չորս շղերի վրա: Հավաքված օղերը

միացնում էին միմյանց և գործում եզրաշերտը, որը անվանում էին նաև եզերածք: Այնուհետև գործում են ծունկը, որից հետո ծիտքը, ճտքից հետո կրունկը /գոյություն ունեն կրունկ գործելու տարբեր եղանակներ/ և վերջում թաթը: Գուլպայի զարդանախշերը հիմնականում հյուսվածքի հետ օղակներ պակասեցնելու կամ ավելացնելու տարբերակով էին գործում կամ շիտակ ու շրջոնք տարբերակով: Գոյություն ունեին նաև գործելիս հյուսվածքի հետ գունավոր թելերով զարդանախշեր ստանալու տարբերակներ, որնք կենդանիների պատկերումներ էին, բուսանախշեր կամ երկրաչափական նախշեր: Շատ բնորոշ էր թաթի երեսին և տակին սպիտակ գույնի սեղանածն /տրապեցիա/ ուղիղ հյուսվածքով կատարված նախշը և թաթի երեսն ու տակը իրարից բաժանող նեղ շրջանակը: Շրջանակի մեջ արվում էր երկայնակի շեթան, իսկ լայնակի չախմախ ու ծտեր նախշերի շարանը: Չաթալ նախշն արվում էր գուլպայի թաթի երեսին, որի անունով էլ գուլպան կոչվում էր չաթալ գուլպա:

Արցախում զարդանախշ գուլպա գործելու համար հաճախ օգտագործում էին նաև գուլպան զարդարելու ասեղնագործման եղանակը: Իսկ գուլպայի ճտքին լայնակի նեղ շերտի մեջ երեք շարք գործելու միջոցով կատարում էին զիզգազ գծանախշ կարմիր ու կապույտ, կարմիր ու սև, կանաչ ու սև գույնի համադրությամբ: Թաթի երեսին ծայրի ու սպիտակ գույնի միջև ընկած լայն շերտի միջև ընկած լայն շերտի մեջ, որ գործում էին յոթ շարք /օխտըպատի/ անում էին խաչածն և «ր» տառի ձևով մեկընդմեջ դասավորված նախշերի շարան, իսկ թաթի տակ այդ նույն շերտի շարունակությունում թեք գծանախշեր չարքաղ անունով:

Հարուստ ու բազմազգան են հյուսվածքագործության մշակումները Սյունիք-արցախյան տարազում, որն խոսում է մեր հարուստ մշակութային ժառանգության ազդեցության ու փոխանցման մասին:

Հյուսվածքագործության ուսումնասիրումն Սյունիք-արցախյան տարազում բավականին հարուստ նյութ է պարունակում, որի իրականացումն մեծապես կնպաստի ավանդական մշակութային ժառանգության առողջացմանն ու պահպանմանը:

Ֆորմատ 84x60/8, ծավալը՝ 10.5 տպագրական մամուլ,
տպաքանակը՝ 300, թուղթ՝ օֆսեթ:
Տպագրությունը՝ «ՊՈԼԻԳՐԱՖ» ՓԲԸ
*Ստեփանակերտ, Վ.Մամիկոնյանի փող., 21,
հեռ 4-89-96, 4-89-97, 4-89-98,*

